

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.636 van 27 maart 2012
in de zaak A. 191.479/XII-5724**

In zake: Michaël HOSTE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
het Vrij Syndicaat Openbaar Ambt-Groep Onderwijs
kantoor houdend te 1000 Brussel
Boudewijnlaan 20/21
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het GEMEENSCHAPSONDERWIJS
vertegenwoordigd door scholengroep 19 Dender
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marc Stommels
kantoor houdend te 2000 Antwerpen
Amerikalei 220 bus 14
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenskomende partijen:

1. Katy DE VULDER
woonplaats kiezend te 9400 Ninove
Leopoldstraat 126
2. Martine VAN DEN EYNDE
woonplaats kiezend te 9472 Iddergem
Hoekstraat 56

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 februari 2009, strekt tot de nietigverklaring van:

“het besluit van Scholengroep 19 Dender van het Gemeenschapsonderwijs, genomen op 11 december 2008 door de Raad van Bestuur, waarbij

[Michael Hoste] niet vast benoemd wordt in het ambt van administratief medewerker :

- met een volume van 24/36 in BS Aalst (Atheneum),
- met een volume van 4/36 in BS Berlare (Ten Berge),
- met een volume van 3/36 in BSBO Aalst (De Horizon),
- met een volume van 4/36 in BS Denderhoutem (Molenveld),
- met een volume van 3/36 in BS Erembodegem (L. P. Boon),
- met een volume van 11/36 in BS Haaltert (De Zilverberk).”

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 206.214 van 1 juli 2010 zijn de debatten heropend.

Martine Van den Eynde heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 16 maart 2011. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de eerste tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 januari 2012.

Staatsraad Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker die verschijnt, en advocaat Jan Fransen, die loco advocaat Marc Stommels verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Ingevolge een oproep tot de kandidaten voor de personeelsbewegingen in wervingsambten op 1 januari 2009, dient verzoeker een aanvraag in voor vaste benoeming in de volgende betrekkingen:

- betrekking nummer 180601 met een volume van 24/36 in het ambt van administratief medewerker (HSO) aan de instelling BS Aalst (Atheneum),
- betrekking met nummer 3180501 met een volume van 4/36 in het ambt van administratief medewerker (HSO) aan de instelling BS Berlare (Ten Berge),
- betrekking nummer 1580501 met een volume van 3/36 in het ambt van administratief medewerker (HSO) aan de instelling BSBO Aalst (De Horizon),
- betrekking nummer 1980401 met een volume van 4/36 in het ambt van administratief medewerker (HSO) aan de instelling BS Denderhoutem (Molenveld),
- betrekking nummer 2180301 met een volume van 3/36 in het ambt van administratief medewerker (HSO) aan de instelling BS Erembodegem (L.P. Boon),
- betrekking nummer 3280201 met een volume van 11/36 in het ambt van administratief medewerker (HSO) aan de instelling BS Haaltert (De Zilverberk).

3.2. Na een interview met het oog op de betrekking 3280201 in De Zilverberk te Haaltert, wordt verzoeker op 20 oktober 2008 zowel door de schoolraad als door de directeur als eerste gerangschikt en Katy De Vulder als tweede.

Over de overige betrekkingen verklaart verzoeker in het inleidend verzoekschrift “geen kennis [te hebben] van de geadviseerde rangschikking vanwege directie en schoolraad”.

3.3. Op 11 december 2008 notuleert de raad van bestuur van de scholengroep 19 van het Gemeenschapsonderwijs dat een aantal personen oude

formulieren indiende voor de personeelsbeweging van 2009 en dat hij “éénmalig het gebruik van deze formulieren toe[staat]”, maar dat formulieren “waarop de handtekening van het personeelslid ontbreekt, worden verworpen”.

Diezelfde dag beslist de raad van bestuur “om de heer Michaël Hoste in deze betrekking [3280201 BS De Zilverberk] niet te benoemen”. Als redengeving wordt genotuleerd : “er werd een verkeerd aanvraagformulier ingediend”, “het ingediende formulier was niet getekend” en “het in opdracht van de Raad van Bestuur uitgevoerde rapport over de werking van Michaël Hoste bevat te veel negatieve elementen”. Beslist wordt voorts dat Katy De Vulder in die betrekking 3280201 BS De Zilverberk voor 11/36 vast benoemd wordt omdat “zij voldoet aan alle voorwaarden zoals beschreven in art. 36 van het Decreet Rechtspositie”, de “laatste evaluatie van 12.03.2008 gaf als eindconclusie ‘goed’”, “het dossier bevat geen negatieve elementen” en “[zij] werd als tweede gerangschikt”.

Ook op 11 december 2008 beslist de raad van bestuur dat Katy De Vulder ook in de betrekking 3180501 BS Berlare voor 4 uren vast benoemd wordt, omdat “zij voldoet aan alle voorwaarden zoals beschreven in art. 36 van het Decreet Rechtspositie”, de “laatste evaluatie van 12.03.2008 gaf als eindconclusie ‘goed’”, “het dossier bevat onvoldoende elementen om geen toewijzing door te voeren” en “[zij] werd als eerste gerangschikt”.

Over die laatstgenoemde rangschikking of over de uiteindelijke beslissingen van de raad van bestuur met betrekking tot de andere vier vacatures brengt verwerende partij geen stukken in het administratief dossier bij. Enkel verklaart zij, na de heropening van de debatten bij arrest nr. 206.214, dat in de betrekking 180601 Gretel Callebaut en Dorien De Plecker elk voor 12/36 zijn benoemd, dat in de betrekking 1580501 Dorien De Plecker is benoemd, dat in de betrekking 1980401 Martine Van den Eynde is benoemd en in de betrekking 2180301 Elsie Eylenbosch.

3.4. Bij schrijven van 11 december 2008 (datum poststempel 19 december 2008) wordt aan verzoeker het volgende medegedeeld:

“Ik deel u mee dat aan uw aanvraag/aanvragen voor de volgende betrekkingen, rekening houdend met het soort aanvraag, geen gunstig gevolg kon worden gegeven omwille van de bijvermelde reden.

- De betrekking nummer 180601 met een volume van 24/36 in het ambt van administratief medewerker (HSO) aan een instelling(en) BS Aalst (Atheneum) in de beweging ‘Vaste Benoeming’ werd niet aan u toegewezen omdat: ‘de betrekking toegewezen werd aan een andere kandidaat’.

- De betrekking nummer 3180501 met een volume van 4/36 in het ambt van administratief medewerker (HSO) aan de instelling(en) BS Berlare (Ten Berge) in de beweging ‘Vaste Benoeming’ werd niet aan u toegewezen omdat: ‘de betrekking toegewezen werd aan een andere kandidaat’.

- De betrekking nummer 1580501 met een volume van 3/36 in het ambt van administratief medewerker (HSO) aan de instelling(en) BSBO Aalst (De Horizon) in de beweging ‘Vaste Benoeming’ werd niet aan u toegewezen omdat: ‘de betrekking toegewezen werd aan een andere kandidaat’.

- De betrekking nummer 1980401 met een volume van 4/36 in het ambt van administratief medewerker (HSO) aan de instelling(en) BS Denderhoutem (Molenveld) in de beweging ‘Vaste Benoeming’ werd niet aan u toegewezen omdat: ‘de betrekking toegewezen werd aan een andere kandidaat’.

- De betrekking nummer 2180301 met een volume van 3/36 in het ambt van administratief medewerker (HSO) aan de instelling(en) BS Erembodegem (L. P. Boon) in de beweging ‘Vaste Benoeming’ werd niet aan u toegewezen omdat: ‘de betrekking toegewezen werd aan een andere kandidaat’.

- De betrekking nummer 3280201 met een volume van 11/36 in het ambt van administratief medewerker (HSO) aan de instelling(en) BS Haaltert (De Zilverberk) in de beweging ‘Vaste Benoeming’ werd niet aan u toegewezen omdat: ‘de betrekking toegewezen werd aan een andere kandidaat’.”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. Verwerende partij werpt in de memorie van antwoord op dat verzoeker voor benoeming in de betrekkingen 1980401 en 2180301 niet in aanmerking komt omdat hij voor die betrekkingen niet voldoet aan de benoemingsvoorwaarden. In de memorie van wederantwoord spreekt verzoeker dit niet tegen. Nog daargelaten of de exceptie gegrond is, wat de Raad van State op zicht van het administratief dossier niet kan beoordelen, blijkt alleszins uit de passieve

houding van verzoeker dat hij geen belangstelling meer vertoont voor deze betrekkingen, zodat het beroep tegen de weigering om hem erin te benoemen minstens onontvankelijk is bij gebrek aan actueel belang.

V. Onderzoek van de middelen

5. Verzoeker voert drie middelen aan.

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

6. Het eerste middel is geput uit de schending “van het toepasselijke bevorderingsreglement”.

Het middel is uitsluitend gericht tegen de weigering om verzoeker te benoemen in de betrekking 3280201 (De Zilverberk).

Verzoeker voert aan dat die beslissing steunt op een negatief rapport dat de raad van bestuur over hem heeft opgesteld, wat echter niet in overeenstemming is met de vooraf opgestelde procedurevoorschriften. Immers, volgens het toepasselijke bevorderingsreglement, goedgekeurd door de raad van bestuur op 24 april 2008, doen de schoolraad en de directeur een voorstel en slechts bij gebrek aan consensus mag de raad van bestuur het dossier naar zich toetrekken. De schoolraad en de directie hebben een eensluidend gunstig advies geformuleerd om verzoeker als eerste te rangschikken. Uit de aangevoerde procedureregeling “volgt aldus dat de Raad van Bestuur *in casu* geen nader en omstandig onderzoek diende te voeren naar de werking van verzoeker” zodat het opstellen van een “eigenstandig rapport” en het betrekken daarvan bij de beoordeling van zijn kandidatuur niet toegelaten is. De procedure aanvaardt slechts “inmenging van de Raad van Bestuur in het beoordelingsonderzoek wanneer de schoolraad en de directie van een school niet tot een eensluidend advies zijn gekomen”. Ver-

zoeker ziet ook het nut niet van dergelijk aanvullend onderzoek aangezien hij steeds positief is geëvalueerd.

Beoordeling

7. Luidens artikel 23, § 1, 3°, a, van het bijzonder decreet van 14 juli 1998 betreffende het gemeenschapsonderwijs is de raad van bestuur van de scholengroep inzake het personeelsbeleid bevoegd voor “de benoeming van personeelsleden overeenkomstig het personeelsstatuut”. Mag de raad van bestuur sommige van zijn bevoegdheden delegeren -aan de algemeen directeur, overigens- dan omlijnt het artikel 24, § 3, van hetzelfde bijzonder decreet dat die delegatie zeker niet mag reiken tot de hier bedoelde bevoegdheid inzake benoemingen. Artikel 37, § 1, eerste lid, van het decreet van 27 maart 1991 rechtspositie personeelsleden gemeenschapsonderwijs moduleert nog deze bevoegdheid, door te preciseren dat de vaste benoeming “gebeurt door de raad van bestuur op voorstel van het instellingshoofd”. Is het voorstel van het instellingshoofd dus wel een substantieel onderdeel van de benoemingsprocedure, dan toch is het niet bindend voor de benoemende overheid, en mág het dat ook niet zijn overeenkomstig het bepaalde in het bijzonder decreet en het rechtspositiedecreet.

8. Het zogenaamde benoemingsreglement dat verzoeker aanvoert, bepaalt dat in geval van onenigheid tussen de schoolraad en het instellingshoofd, de raad van bestuur “dit dossier naar zich toe [trekt]”.

Naar de letter bepaalt deze procedureregeling niets in geval er wél een consensus is tussen de schoolraad en het instellingshoofd.

Voor zover verzoeker meent dat *a contrario* de raad van bestuur over zijn benoeming slechts het consensusvoorstel te volgen heeft, kan de Raad van State hem niet bijvallen. Zélfs in de veronderstelling dat die lezing de bedoeling weergeeft van bedoeld reglement -wat verwerende partij betwist- dan zou dit erop neerkomen dat de raad van bestuur nog slechts beschikt over een

gebonden bevoegdheid, hetgeen strijdig is met de voormelde decreetgeving. Het zou erop neerkomen dat het reglement, althans in de interpretatie die verzoeker eraan wil geven, onwettig is en buiten toepassing moet blijven met toepassing van artikel 159 van de Grondwet.

9. Ziet voorts verzoeker het nut niet in van het bijkomende onderzoek door de raad van bestuur, dan moet de Raad van State vaststellen dat verzoeker het bij de verwoording van een sentiment houdt, zonder op een rechtsmiddel te steunen dat de raad van bestuur zou verbieden de resultaten van een gerichte doorlichting naar verzoekers disfunctioneren bij de beoordeling van zijn kandidatuur te betrekken. In dit middel komt hij ook niet toe tot inhoudelijke kritiek op dit doorlichtingsverslag.

10. Het middel kan niet tot nietigverklaring leiden.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

11. In het tweede middel noemt verzoeker de formele-motiveringsplicht geschonden.

Vooreerst merkt verzoeker op dat de weigering om hem te benoemen refereert aan een rapport terwijl hij op geen enkel moment in kennis is gesteld “van het bestaan of de inhoud van dergelijk rapport”. Door toch ernaar te verwijzen schendt verwerende partij de formele-motiveringsplicht. Daarenboven schiet verwerende partij te kort in haar plicht om een beslissing concreet en precies te motiveren.

Voorts merkt verzoeker op dat de motivering luidend “de betrekking werd toegewezen aan een andere kandidaat” die voor al zijn kandidaturen is gehanteerd, enkel als stereotiep kan worden afgedaan.

12. In de memorie van wederantwoord betoogt verzoeker dat hem pas op 10 februari 2009 duidelijk is geworden “dat het rapport, waarvan sprake in de bestreden beslissing, te maken heeft met de taakstellingen van verzoeker als rekenplichtige” en dat hij verder helemaal niets weet over het rapport en de concrete inhoud ervan. Dat hij het rapport niet zelf heeft opgevraagd doet niet ter zake, immers moet hij niet zelf het initiatief nemen om de motieven voor een beslissing omtrent zijn persoon te kennen.

Voor zover verwerende partij in de memorie van antwoord toelichting geeft bij de andere betrekkingen, wijst verzoeker erop dat dit een uitleg *post factum* is die niet kan volstaan als een afdoende motivering.

Beoordeling

13. Verzoeker heeft het in beginsel bij het rechte eind, als hij stelt niet zelf naar de motieven van een hem betreffende beslissing op zoek te moeten gaan. Daarmee is evenwel nog niets gezegd over de sanctie ingeval die motieven niet spontaan worden meegedeeld.

Zo heeft een verzoeker er geen belang bij om een schending van de formele-motiveringsplicht aan te voeren, indien hij op een andere manier weet heeft gekregen van de redenen die aan een door hem bestreden beslissing ten grondslag liggen.

Ook moet een gebrek in de formele motivering worden onderscheiden van een eventueel gebrek in de kennisgeving: bij ontbreken van een anders luidende tekst, tast een eventueel onzorgvuldige kennisgeving van een bestuurshandeling in principe de wettigheid van die handeling zelf niet aan. Zulks kan wel (en enkel) invloed hebben op de aanvang van de beroepstermijnen, inzonderheid in die gevallen waarin de beroepstermijn pas ingaat met de betekening van de handeling, welke betekening om volledig te zijn ook de formele motivering dient te omvatten.

14. Toegepast op deze zaak, zij vooreerst vastgesteld dat verzoeker blijkens het zo-even besproken eerste middel zeer wel ervan op de hoogte is dat de weigering om hem te benoemen in de betrekking 3280201 steunt op een negatief verslag over zijn presteren.

Nadat op 11 december 2008 was meegedeeld dat de betrekking niet aan hem was toegewezen, heeft verzoeker door bemiddeling van zijn vakorganisatie tegen die beslissing bezwaar aangetekend. Ook uit de formulering van dit bezwaarschrift blijkt dat verzoeker toen reeds het bedoelde veruitwendigde motief kende.

Dat verzoeker “[o]p geen enkel moment [...] in kennis gesteld [werd] van het bestaan [...] van een dergelijk rapport” is dan ook pertinent onwaar.

15. Zoals reeds aangestipt, heeft verzoeker bezwaar aangetekend tegen de weigering om hem in de betrekking 3280201 te benoemen. Hij heeft daarbij de hier besproken motivering in vraag gesteld en aangevoerd dat hij niet in kennis was gesteld van de inhoud van het rapport.

Vervolgens heeft de raad van bestuur op 20 januari 2009 beslist “om tot een rondetafelgesprek te komen teneinde alle partijen te informeren over de inhoud van het dossier” en aan de algemeen directeur opdracht gegeven een gesprek te organiseren met verzoeker, zijn vakorganisatie, de algemeen directeur en een lid van het schoolbestuur. Dit gesprek heeft effectief plaatsgevonden op 10 februari 2009.

In het inleidend verzoekschrift erkent verzoeker dat hij blijkens dat gesprek begreep dat het rapport over zijn taakstelling als rekenplichtige handelt én dat hem tijdens het gesprek duidelijk werd gemaakt dat dit het hoofdmotief was om hem niet te benoemen. Hij spreekt verwerende partij ook niet tegen, dat kort voordien, in augustus 2008, een doorlichting tekortkomingen aan het

licht had gebracht over de wijze waarop hij zijn taken als rekenplichtige uitvoerde. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat het afdelingshoofd financiën van de scholengroep die doorlichting uitvoerde in uitdrukkelijke opdracht van de raad van bestuur, haar gegeven op 23 juni 2008 en dat die doorlichting gepaard is gegaan met onaangekondigd bezoek aan verzoeker, effectieve kastelling, stocktelling en een controle op de uitvoering van de begroting. Als “laatste kans” werd verzoeker voorgesteld om uiterlijk 1 september 2008 ontbrekende documenten in te dienen. Verzoeker heeft die deadline niet gehaald.

In de memorie van wederantwoord ontkent verzoeker een en ander niet, maar repliceert hij niet te kunnen verwachten “dat dergelijke rapportering zal worden gebruikt m.b.t. zijn bevorderingsdossier”.

Het bevestigt slechts dat verzoeker geacht moet worden de achterliggende redenen zeer wel te kennen, zodat -zelfs in de veronderstelling dat de bondige verwijzing ernaar in de bestreden beslissing niet zou volstaan als uitdrukkelijke motivering- verzoeker alleszins in staat was terdege te oordelen of het zin heeft zich tegen de beslissing te verweren met de middelen die het recht hem ter beschikking stelt.

16. Betrokken op de beslissingen over de betrekking 3280201, is het middel onontvankelijk.

17. Het bestuur is in principe verplicht aan al de niet-benoemde gegadigden die uitdrukkelijk hun kandidatuur voor een benoeming hebben gesteld individueel ter kennis te brengen wat het resultaat is geweest van de benoemingsprocedure, zelfs indien geen uitdrukkelijk voorschrift dit oplegt.

Wat de overige nog ontvankelijk bestreden betrekkingen betreft, is er aan die verplichting wezenlijk voldaan door de mededeling op 11 december 2008 dat ze toegewezen zijn aan een andere kandidaat. Daaruit moest

verzoeker met zekerheid begrijpen dat die benoemingen finaal niet naar hem gingen.

Voor zover verzoeker zich erover zou beklagen dat is nagelaten om hem daarenboven de tekst van de benoemingsbesluiten zelf mee te delen, en daargelaten of van verzoeker niet eventueel ook een actief optreden gevraagd mocht worden om over het een en ander navraag te doen, zij vastgesteld dat dit hoe dan ook een probleem is van kennisgeving van een beslissing, en niet van een door de in het middel aangevoerde wet van 29 juli 1991 opgelegde motiveringsplicht.

18. Ook in zoverre kan het middel niet worden aangenomen.

C. Derde middel

19. Het derde middel is geput uit de schending van het vertrouwensbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

In dit middel, ook weer enkel gericht tegen de weigering om verzoeker te benoemen in De Zilverberk, geeft verzoeker kritiek op de weigeringsgronden dat hij een verkeerd aanvraagformulier heeft ingediend en dit formulier niet heeft getekend.

20. Verzoeker is evenwel afgewezen om een vormelijke reden (de ontbrekende handtekening en eventueel het verkeerde formulier) én om een inhoudelijke reden (het negatieve rapport over zijn wijze van presteren). Zoals verzoeker zelf erkent te beseffen, en zoals hem tijdens het rondetafelgesprek ook duidelijk is gemaakt, is het negatieve rapport het “hoofdmotief” van de bestreden beslissing. Verzoeker is er niet in geslaagd de onwettigheid van dit hoofdmotief aan te tonen, zodat het vormgebrek nog slechts als een overtollig motief verschijnt. Zijn kritiek ertegen komt verzoeker niet te baat.

21. Het middel is onontvankelijk, bij gebrek aan belang.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkommende partijen worden verwezen in de kosten van de tussenkommst, begroot op 250 euro, ieder voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 27 maart 2012, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Dierk Verbiest,	kamervoorzitter,
Johan Lust,	staatsraad,
Geert Van Haegendoren,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silja Doms,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silja Doms

Dierk Verbiest